

צו לפי סעיף 41 לפקודת הרופאים (נוסח חדש), התשל"ז-1976

החלטה 12-14

בפני:

השופט (בדימוס) אמנון סטרשנוב

בעניין שבין:

הקובל

המשנה למנכ"ל משרד הבריאות

ע"י ב"כ - עו"ד שני ארזי

לבין:

הנקבל

ד"ר יוסף זיסלין

ע"י ב"כ - עו"ד רות דוד ורונאל פישר

ה ח ל ט ה

העובדות

1. ד"ר יוסף זיסלין (להלן – **הנקבל או ד"ר זיסלין**) הנו רופא מורשה ובעל תואר מומחה בפסיכיאטריה. במועד הרלוונטי לכתב הקובלנה, הוא שימש כרופא פסיכיאטר וכסגן מנהל מחלקת נשים בבית החולים כפר שאול בירושלים (להלן – **בית החולים**).

2. המתלוננת, ילידת 1990, בעלת צרכים מיוחדים, התגוררה עם הוריה מרבית הזמן מחוץ לגבולות מדינת ישראל. בסמיכות לחג הסוכות בשנת 2010, החליטה המתלוננת כי אינה מעוניינת להתגורר עוד עם הוריה בבריטניה, ועברה לגור עם מכרים בבני ברק. ההורים לא השלימו עם החלטתה זו, ופעלו להשיבה להתגורר עמם בחו"ל.

ביום 22.11.10 תיאמו הוריה של המתלוננת, באמצעות אדם אחר, עם הנקבל את הבאתה לבית החולים. בסביבות שעה 18.00 היא הובאה על-ידם לבית החולים, לאחר שקודם לכן השקה אותה אביה בתרופה כלשהי. הנקבל הזריק למתלוננת חומרים מסוג ואליום וזיפרקסה, שגרמו לה לטשטוש, בניגוד לרצונה. הנקבל לא ערך כול רשומה רפואית בנוגע לקבלת המתלוננת לבית החולים, האבחנה שנעשתה בה או הטיפול שניתן לה.

לאחר שהנקבל הודיע להורים כי אין מקום לאשפז את בתם, רכשו ההורים, באותו ערב בסביבות השעה 22.00, כרטיסי טיסה לרומניה. בהמשך הלילה הגיע הנקבל לשדה התעופה, שם פגש בהורים ובמתלוננת, כשהיא מטושטשת. הנקבל איתר עבור המתלוננת כסא גלגלים, וסייע להורים להושיבה עליו.

בהמשך האירועים, נעצרו ההורים על סיפון המטוס, כשאתם המתלוננת ואחיה. המתלוננת אושפזה בבית החולים ובגופה נמצאו חמרים מסוג בנזודיאזפינים ו-TCA.

הליכים משפטיים ומשמעתיים

3. בעקבות האירועים הללו, הוגש כנגד ד"ר זיסלין כתב אישום לבית המשפט המחוזי בת"א (ת.פ. 14449-02-11), בו יוחסו לו עבירות של טיפול מרפאתי כפוי בניגוד לחוק – לפי סעיף 44(ד) ביחד עם סעיף 11 לחוק לטיפול בחולי נפש, התשנ"א-1991, והפרת חובת ניהול רשומה רפואית – לפי סעיף 17 יחד עם סעיף 28(ב) לחוק זכויות החולה, התשנ"ו-1996.

במסגרת הסדר טיעון שהושג בין הצדדים, תוקן כתב האישום, כמפורט לעיל, הנאשם הודה באשמה, הורשע בדינו וביום 12.6.12 הוטל עליו ענש של עבודות לשירות הציבור בהיקף של 250 שעות במסגרת עמותת "עזר מציון".

4. לאחר הרשעתו בבית המשפט, הוגש כנגד הנקבל כתב תובענה לבית הדין למשמעת של עובדי המדינה, בו הואשם בעבירות משמעת לפי חוק שירות המדינה (משמעת), התשכ"ג-1963.

לאחר שהרשיע את הנקבל בעבירות המשמעת שיוחסו לו, גזר עליו בית הדין למשמעת את הענשים הבאים:
נזיפה חמורה.
פיטורין לאלתר.
פסילה לשירות המדינה למשך 10 שנים.
פסילה לכל תפקיד במשרד הבריאות למשך 15 שנה.

הקובלנה

5. המשנה למנכ"ל משרד הבריאות, ד"ר בעז לב הגיש, ביום 28.6.12, קובלנה נגד הנקבל, בגין התנהגותו המפורטת לעיל. בכתב הקובלנה צוין כי הנקבל גילה התנהגות שאינה הולמת רופא מורשה, וכן הורשע בעבירה פלילית, כאמור בסעיף 41(1) ו- (5) לפקודת הרופאים [נוסח חדש], תשל"ז-1976, בכך:

דו"ח ועדת המשמעת

6. בעקבות הגשת הקובלנה, מונתה ועדת משמעת לדון במקרה, בהרכב: ד"ר פאולה רושקה – יו"ר, ד"ר נעה קרת ועו"ד עירית אלטשולר – חברים. לאחר שהוועדה הרשיעה את הנקבל במיוחס לו בכתב הקובלנה, שמעה הוועדה עדויות וקיבלה ראיות לענין העונש.

הנקבל עצמו העיד בפני הוועדה, וטען כי כלל לא ידע שמטרת ההורים הייתה להבריא את בתם לחו"ל. כול שנאמר לו הוא, שהמתלוננת סובלת מהיתקף פסיכוטי חריף המצריך אשפוז. הוא בא בעצמו לביה"ח כדי לבדוק את המתלוננת, שכן לא רצה להטיל את המשימה על הרופא הכונן. למרות שהמתלוננת סבלה מפגור שכלי והגיעה "באי שקט קיצוני, קפיצות, בכי וצחוק", היא הבינה את שנאמר לה על-ידו.

הנקבל החליט לתת לה טיפול תרופתי, אך לא מצא צורך לאשפזה. כאמור, הוא לא העלה על דעתו שההורים מתכוונים להבריא את המתלוננת לחו"ל, וכי הוא מסייע בידם לעשות כן. את הסיבה שליווה את המתלוננת והוריה לשדה התעופה, מנמק הנקבל בכך "שהיה צורך בהשגחה של שעתיים בגלל הווליום".

הנקבל פרש בפני הוועדה את מסכת היסורים שעבר בעקבות האירוע – מעצרו ע"י המשטרה והשמתו באזיקים, פרסום הפרשה שגרם לו לשני התקפי לב, וכן פיטוריו מעבודתו ויתר הענשים שנגזרו עליו ע"י בית הדין למשמעת של עובדי המדינה.

7. ב"כ הקובל, עו"ד שני ארזי, ביקשה מהוועדה להתייחס בחומר למקרה, ולהתלות את רישיונו של הנקבל "לתקופה ממושכת, חדשים עד שנה-שנתיים". לטענתה, מדובר במתלוננת שהיא בגירה בעלת צרכים מיוחדים, שאינה נתונה לאפוסטרופסות הוריה, ועל הנקבל היה לנהוג בה בהתאם.

ב"כ הנקבל, עו"ד פישר, טען כי בהתחשב בנסיבות המקרה בכללותו, ובעיקר בעובדה שהנקבל לא ידע כי מטרת ההורים הייתה להבריחה לחו"ל, אין מקום להתליית הרישיון וניתן להסתפק בעונש קל יותר.

8. הוועדה ראתה בחומרה את התנהגותו של הנקבל, שעה שנתן למתלוננת טיפול רפואי כפוי ולא ערך כול רשומה רפואית לגבי הטיפול שנתן לה. עם זאת, התרשמה הוועדה מהעדויות שהושמעו בפניה, כי הנקבל "מצטייר כרופא פסיכיאטר טוב ומסור, שעשה מעל ומעבר למען מטופליו...".

עוד ציינה הוועדה, כי הנקבל שילם מחיר יקר בגין התנהגותו בפרשה זו: הוא הורשע בפלילים, הפרסום הרב פגע בשמו הטוב, והוטלו עליו ענשים כבדים ע"י בית הדין למשמעת של עובדי המדינה.

9. בבואה להטיל על הנקבל את אמצעי המשמעת הראוי - נחלקו דעות חברי הוועדה:

לדעת רוב חברי הוועדה - ד"ר פ' רושקה וד"ר נ' קרת - בשים לב לנסיבות המקילות כבדות המשקל, כפי שפורטו לעיל, "אין מקום להחמיר עמו גם בהליך זה ולהתלות את רישיונו, אלא להסתפק באמצעי משמעת של נזיפה".

לדעת חברת הוועדה, עו"ד ע' אלטשולר, הסתפקות באמצעי משמעת של נזיפה אינו הולם בנסיבות העניין. כדבריה: "נראה כי קבלת עמדת הנקבל בדבר הימנעות מהתלייה כלשהי של רישיונו של הנקבל תעביר מסר לא נכון לציבור, הן הציבור הכללי וציבור החולים והן ציבור הרופאים".

לפיכך, ממליצה עו"ד אלטשולר להתלות את רישיונו של הנקבל "לפרק זמן מינימלי של חדש".

החלטה

10. אין ספק, כי מדובר במקרה זה במקרה חמור למדיי, של מתן טיפול רפואי כפוי ואי ניהול רשומה רפואית כחוק. כפי שקבעה הוועדה, גם אם לא ידע הנקבל על כוונת ההורים להבריח את המתלוננת לחו"ל, הרי בדיעבד הוא הודה "שהייתה צריכה להדלק לו מנורה אדומה".

גם בית המשפט המחוזי ראה את המקרה בחומרה, הגם שהקל בעונש, תוך שקבע כי:

"העבירות בהן הודה הנאשם אינן מהעבירות החמורות שבספר החוקים. יחד עם זאת הנסיבות בהן בוצעו חמורות ביותר... צירוף הנסיבות יחד מצייר תמונה של התנהגות חריגה ובלתי סבירה מצד הנאשם".

11. עם כל ההתחשבות בנסיבותיו האישיות של הנקבל, במסכת הייסורים שהייתה מנת חלקו בעקבות גילוי הפרשה ופירסומה ברבים, וכן בענשים המשמעותיים שהוטלו עליו בבית הדין למשמעת ובעובדה שהוא נותן את הדין על מעשיו זו הפעם השלישית – נראית לי עמדת המיעוט של חברת הוועדה ולפיה, לא ניתן להימנע כליל מהטלת אמצעי משמעת של התליית רישיון, ולו לפרק זמן מינימלי.

ייאמר עוד, כי אלמלא הנסיבות המקילות בפרשה זו, לא הייתי מהסס מלהתלות את רישיונו של הנקבל לתקופה ארוכה יותר, כמתחייב מחומרת התנהגותו והשלכותיה על אמון הציבור במקצוע הרפואה.

אשר על כן, הנני מחליט לאמץ את דעת המיעוט ולהתלות את רישיונו של הנקבל, ד"ר יוסף זיסלין, למשך
חדש אחד, החל מיום 1.7.14

ניתן היום 24.4.14, כד ניסן התשע"ד.

יש להפיץ ההחלטה, כמקובל.

אמנון סטרשנוב, שופט (בדימוס)